

เอกสารประกอบการจัดทำผลงาน 'นวัตกรรมสร้างสรรค์คนดี โครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ชื่อนวัตกรรม: ศิลปพอเพียงเคียงคุณธรรม: กระบวนการสร้างสรรค์เครื่องประดับนาฏศิลป์ไทยจากกระป๋องน้ำอัดลม
ประเภทผลงาน: ด้านการเรียนการสอน ผู้พัฒนา: นายธีระยุทธ แก้วดี
โรงเรียนคลองจั่นวิทยาสังเกต สพม.สุราษฎร์ธานี ชุมพร

จุดประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย

1. นักเรียนสามารถออกแบบและประดิษฐ์เครื่องประดับจากวัสดุเหลือใช้อย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์
2. พัฒนากิจกรรมศิลปะควบคู่คุณธรรม ความรับผิดชอบ ความพอเพียง
3. กลุ่มเป้าหมาย: นักเรียน ม.2/2 จำนวน 29 คน

กระบวนการนวัตกรรม

1. ศึกษาหลักสูตร ออกแบบแผนการสอนแบบบูรณาการ (4 คาบเรียน)
2. รวบรวมวัสดุเหลือใช้จากบ้าน โรงเรียน ชุมชน
3. เรียนรู้ทัศนธาตุ ศึกษาตัวอย่าง ฝึกออกแบบ
4. ลงมือประดิษฐ์เครื่องประดับ เช่น มงกุฎ สักวาล ฯลฯ
5. ทดลองใช้งานจริงในกิจกรรมนาฏศิลป์ของโรงเรียน
6. ประเมินผลงานและสะท้อนผลร่วมกัน

ผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับ

- นักเรียนผ่านเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ 100% มีทักษะออกแบบและสร้างผลงานจริง
- ใช้เครื่องประดับในการแสดงงานสำคัญของโรงเรียน
- ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความสามัคคี
- ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- สามารถขยายผลสู่โครงการและกิจกรรมศิลปะอื่นได้

การเผยแพร่และต่อยอด

เผยแพร่ผ่านเพจกลุ่มสาระศิลปะ ได้รับการยอมรับจากผู้บริหาร ชุมชน และมีแผนพัฒนาเป็นโครงการเพื่อส่งเข้าประกวดในงานศิลปหัตถกรรมฯ และเวทีนาฏศิลป์สร้างสรรค์ระดับเขตพื้นที่

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

นวัตกรรมนี้สะท้อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในด้าน ความพอประมาณ ด้วยการเลือกใช้วัสดุเหลือใช้แทนการซื้อใหม่, ความมีเหตุผล ในการออกแบบกิจกรรมที่ตอบโจทย์ทั้งศิลปะและสิ่งแวดล้อม และ การมีภูมิคุ้มกันที่ดี ด้วยการฝึกทักษะคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังส่งเสริม คุณธรรม และ ความรับผิดชอบ ผ่านการทำงานกลุ่มและการใช้ผลงานในกิจกรรมสาธารณะ

ชื่อนวัตกรรม “ศิลป์พอเพียงเคียงคุณธรรม : กระบวนการสร้างสรรค์เครื่องประดับนาฏศิลป์ไทยจากกระป๋องน้ำอัดลม”
สอดคล้องกับคุณลักษณะโรงเรียนคุณธรรม สพฐ.

☒ ความพอเพียง ☒ ความกตัญญู ☒ ความซื่อสัตย์สุจริต
☒ ความรับผิดชอบ ☒ อุดมการณ์คุณธรรม

ประเภทผลงาน ☒ ด้านการเรียนการสอน

ชื่อผู้พัฒนานวัตกรรม นายธีระยุทธ แก้วดี โรงเรียนคลองฉนวนวิทยา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘๗-๑๑๒๕๘๕๗

E-mail : kaewdit๙๒๘@gmail.com

รายละเอียดการนำเสนอผลงานนวัตกรรม

๑. ความสำคัญของผลงานนวัตกรรม

๑.๑ เหตุผลที่เกิดจากแรงบันดาลใจ ความจำเป็น ปัญหาหรือความต้องการที่จัดทำผลงานนวัตกรรม

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ โดยเฉพาะการบูรณาการระหว่างสาระ ทักษะศิลป์ และนาฏศิลป์ พบว่านักเรียนมีศักยภาพในการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์และศิลปะ แต่ยังขาดเวทีในการนำความรู้จากทั้งสองแขนงมาใช้ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังไม่เห็นความเชื่อมโยงของศิลปะกับชีวิตจริงและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

นอกจากนี้ นักเรียนยังมองข้ามคุณค่าของวัสดุเหลือใช้ เช่น กระป๋องน้ำอัดลม ขวดพลาสติก หรือเศษวัสดุต่าง ๆ ที่สามารถนำมาสร้างสรรค์งานศิลปะและเป็นส่วนประกอบของเครื่องแต่งกายในการแสดงได้อย่างลงตัว จึงทำให้เกิดปัญหาขยะสะสมในโรงเรียนและชุมชนโดยรอบ

ข้าพเจ้าจึงออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ระหว่างสาระทักษะศิลป์และนาฏศิลป์ โดยให้นักเรียนเก็บรวบรวมวัสดุเหลือใช้จากชุมชน แล้วนำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องประดับนาฏศิลป์ไทย เช่น มงกุฎ สักวาล เข็มกลัด ฯลฯ เพื่อใช้ประกอบการแสดงรำไทยในชั้นเรียน โดยสอดคล้องกับบทเรียนในหน่วย “ทักษะศิลป์ในชีวิตประจำวัน” และ “การสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์” ซึ่งจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กิจกรรมนี้จึงเปิดโอกาสให้นักเรียนได้บูรณาการทั้ง กระบวนการออกแบบทางทักษะศิลป์ (เช่น สี รูปทรง พื้นผิว) และ การประยุกต์ใช้ในการแสดงทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์

นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังมีโอกาสเข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมรับการประเมินเป็นศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการศึกษา ซึ่งจัดขึ้น ณ โรงเรียนบ้านนาวิทยาكم จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เรียนรู้แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นการถอดบทเรียนจากสถานการณ์จริง ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการออกแบบกิจกรรมนี้ให้เชื่อมโยงกับ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะแนวคิด “ใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า” และพัฒนาอย่างมีจิตสำนึกเพื่อสังคม

การจัดกิจกรรมบูรณาการดังกล่าวจึงเป็นการพัฒนานักเรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะทางศิลปะ จิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และการทำงานร่วมกันในกลุ่ม โดยตอบโจทย์ทั้งเป้าหมายของหลักสูตร และความต้องการของสังคมในศตวรรษที่ ๒๑

๑.๒ แนวคิดหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลงานหรือนวัตกรรม

การจัดทำผลงานนวัตกรรมนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Creative-Based Learning) โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ทั้งในส่วนของ การออกแบบเครื่องประดับ (ทัศนศิลป์) และ การนำไปใช้ในกิจกรรมการแสดง (นาฏศิลป์) ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทั้งความรู้ด้านศิลปะ การคิดวิเคราะห์ และการสื่อสารผ่านผลงาน

แนวคิดของ John Dewey ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ถูกนำมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมอย่างชัดเจน นักเรียนได้เผชิญปัญหา เช่น การเลือกวัสดุที่เหมาะสม ความแข็งแรงของโครงสร้างเครื่องประดับ และการออกแบบให้สวยงามเหมาะกับการแสดงจริง ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการคิดและแก้ไขอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังอ้างอิงแนวคิดของ Bloom's Taxonomy โดยเน้นพัฒนาทักษะระดับสูงของนักเรียนได้แก่

การวิเคราะห์ (Analyze) เช่น วิเคราะห์รูปแบบเครื่องประดับเดิมกับวัสดุใหม่

การประเมินค่า (Evaluate) เช่น การเลือกวัสดุที่ปลอดภัยและสวยงาม

การสร้างสรรค์ (Create) เช่น ออกแบบลวดลายใหม่ ๆ ที่สะท้อนเอกลักษณ์ไทย

ในมิติคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมนี้เชื่อมโยงกับแนวคิดของ โรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ได้แก่

ความพอเพียง: ใช้ของใกล้ตัว ไม่ต้องซื้อใหม่

ความรับผิดชอบ: ทำงานเป็นกลุ่ม มีการแบ่งหน้าที่

อุดมการณ์คุณธรรม: สร้างผลงานเพื่อใช้ในกิจกรรมโรงเรียนและเผยแพร่ต่อชุมชน

กิจกรรมบูรณาการศิลปะในครั้งนี้จึงไม่ใช่เพียงงานชิ้นเดียว แต่คือ “นวัตกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ” ที่มีคุณค่าในทุกมิติ ทั้งด้านวิชาการ จริยธรรม ทักษะชีวิต และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปปรับใช้ในบริบทวิชาอื่น หรือโครงการพัฒนาโรงเรียนอย่างยั่งยืนในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของผลงานนวัตกรรม

๒.๑ จุดประสงค์

๑. เพื่อให้นักเรียนออกแบบและประดิษฐ์เครื่องประดับนาฏศิลป์ไทยจากวัสดุเหลือใช้อย่างสร้างสรรค์
๒. เพื่อพัฒนาทักษะทัศนศิลป์และนาฏศิลป์ไทยอย่างบูรณาการ ผ่านการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง
๓. เพื่อส่งเสริมจิตสำนึกด้านคุณธรรม ความพอเพียง ความรับผิดชอบ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมใน

๒.๒ กลุ่มเป้าหมาย

๑. ผลงานนวัตกรรม เครื่องประดับนาฏศิลป์จากวัสดุเหลือใช้จากกระป๋องน้ำอัดลม
๒. กลุ่มประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๒ โรงเรียนคลองฉนวนวิทยา จำนวน ๒๙ คน
๓. เป้าหมายเชิงพฤติกรรม: นักเรียนสามารถออกแบบ ประดิษฐ์ และนำเครื่องประดับไปใช้ในการแสดงนาฏศิลป์ได้จริง พร้อมมีจิตสำนึกด้านคุณธรรม ความรับผิดชอบ และความพอเพียง

๓. กระบวนการพัฒนานวัตกรรมหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

๓.๑ การศึกษารายวิชาและออกแบบแผนการสอน ผู้จัดทำได้ศึกษาโครงสร้างรายวิชาศิลปะ (รหัส ศ ๒๒๑๐๑) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐) และมาตรฐานการ

เรียนรู้ที่เกี่ยวข้องด้านทัศนศิลป์และนาฏศิลป์ เพื่อออกแบบแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม โดยจัดทำแผนการเรียนรู้ ๔ คาบเรียน พร้อมใบงานและกิจกรรมที่ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ และการใช้วัสดุอย่างคุ้มค่า

๓.๒ การเตรียมวัสดุ นักเรียนร่วมเก็บรวบรวมวัสดุเหลือใช้ เช่น กระจอน้ำอัดลม ขวดน้ำดื่ม ลวด ดอกไม้ พลาสติก และวัสดุตกแต่งอื่น ๆ จากบ้าน โรงเรียน และชุมชน เพื่อส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และปลูก จิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๓.๓ การเรียนรู้และฝึกทักษะ ในช่วงที่ ๑-๒ ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด เช่น “เส้นในงานศิลปะมี ความสำคัญอย่างไร” พร้อมแสดงตัวอย่างภาพและวิดีโอเครื่องประดับนาฏศิลป์จากภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ จากนั้นอธิบายทัศนธาตุเรื่องเส้นและลวดลาย รวมถึงลักษณะเครื่องประดับในนาฏศิลป์ นักเรียนฝึกวาด เส้นและจดแนวคิดการออกแบบเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การปฏิบัติ

๓.๔ การออกแบบและสร้างสรรค์ ในช่วงที่ ๓-๔ นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ออกแบบและสร้าง เครื่องประดับจากกระจอน้ำอัดลม ผ่านขั้นตอนตัดคลี่กระจอนเป็นแผ่นโลหะ วาดลวดลายเพื่อสร้างลายูน และ ตกแต่งด้วยเพชรพลาสติกหรือวัสดุสังเคราะห์อื่น ๆ เพื่อให้ผลงานสวยงามและมีคุณค่าทางนาฏศิลป์ โดยแฝง ความหมายจากวัฒนธรรมท้องถิ่น พร้อมวางแผนงาน แบ่งหน้าที่ และบันทึกแนวคิดการทำงานเพื่อการนำเสนอ

๓.๕ การฝึกซ้อมและใช้งานจริง หลังผลงานเสร็จสิ้น นักเรียนใช้เครื่องประดับในการแสดงนาฏศิลป์ใน กิจกรรมของโรงเรียนหรือชุมชน เช่น งานวันสำคัญทางวัฒนธรรม โดยฝึกซ้อมทั้งบทบาทการแสดงและการสวมใส่ เครื่องประดับ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความคงทน และความกลมกลืนในการใช้งานจริง

๓.๖ การประเมินและพัฒนา ครูและนักเรียนร่วมประเมินผลงานด้านความคิดสร้างสรรค์ ความถูกต้อง ของกระบวนการ ความงาม และการใช้งานจริง พร้อมรับข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมชั้น เพื่อปรับปรุงและพัฒนา ต่อไป รวมทั้งสรุปองค์ความรู้และสะท้อนความรู้สึกที่ได้รับจากกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณค่าของศิลปะในการ แก้ปัญหาและพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน

๔. ผลการดำเนินการและประโยชน์ที่ได้รับ

จากการนำนวัตกรรม “การสร้างเครื่องประดับนาฏศิลป์ไทยจากวัสดุเหลือใช้” ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ รายวิชาศิลปะและกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนคลองฉนวนวิทยา พบผลลัพธ์ที่ ชัดเจน ดังนี้

๔.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ในระดับ “ดี” ขึ้นไป ๑๐๐% สะท้อนถึงความรู้ ความเข้าใจในทัศนธาตุทางศิลปะ โดยเฉพาะเรื่องเส้นและการออกแบบ รวมทั้งทักษะการออกแบบและสร้างสรรค์ เครื่องประดับอย่างถูกต้อง สวยงาม และปลอดภัย พร้อมความสามารถในการทำงานกลุ่ม การวางแผน การปฏิบัติ จริง และการนำเสนอผลงานอย่างมีระบบ

๔.๒ การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง เครื่องประดับที่นักเรียนประดิษฐ์ได้นำไปใช้จริงในการแสดง นาฏศิลป์ของโรงเรียน ทั้งกิจกรรมภายใน เช่น วันสุนทรภู่ วันอาเซียน และกิจกรรมนอกสถานศึกษา เช่น การ แสดงต้อนรับคณะกรรมการเยี่ยมชมโรงเรียน ส่งเสริมความภาคภูมิใจในผลงานของตน

๔.๓ การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะผู้เรียน กิจกรรมช่วยส่งเสริมคุณลักษณะ เช่น วินัย ความรับผิดชอบ สามัคคี จิตอาสา พร้อมพัฒนาทักษะคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการ

ทำงานเป็นทีม รวมทั้งสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตร เช่น การเรียนรู้ การสื่อสาร การคิดเชิงระบบ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๔ การปลูกฝังแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

นักเรียนตระหนักถึงการใช้วัสดุเหลือใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดผ่านกระบวนการออกแบบอย่างประณีต ส่งเสริมจิตสำนึกความพอเพียง ความประหยัด และความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาทักษะศิลปะและวัฒนธรรมไทย

๔.๕ การต่อยอดเป็นองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้

ผลงานเครื่องประดับจากวัสดุเหลือใช้ได้รับการนำไปใช้เป็นต้นแบบในกิจกรรมรายวิชาอื่น และขยายผลในชุมนุมศิลปะ แสดงถึงคุณค่าและศักยภาพในการพัฒนาเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ที่ตอบโจทย์ผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ อย่างเป็นรูปธรรม

๕. ปัจจัยความสำเร็จ

ความสำเร็จของนวัตกรรมนี้เกิดจากองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการที่ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ดังนี้

๕.๑ ครูผู้สอนและทีมงานมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและนาฏศิลป์ไทย รวมถึงทักษะการวางแผนการสอนและการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตร ทำให้สามารถออกแบบและขับเคลื่อนกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

๕.๒ นักเรียนมีความตั้งใจ ใฝ่เรียนรู้ และร่วมมือกันในทุกขั้นตอนของกระบวนการ ตั้งแต่การเก็บรวบรวมวัสดุ การออกแบบ ไปจนถึงการสร้างสรรค์และนำผลงานไปใช้จริง ทำให้เกิดความรับผิดชอบและความภูมิใจในผลงานของตนเอง

๕.๓ โรงเรียนและฝ่ายบริหารให้การสนับสนุนทั้งด้านวัสดุ อุปกรณ์ เวลา และพื้นที่สำหรับการจัดกิจกรรม รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงผลงานและเผยแพร่สู่ชุมชน เพื่อสร้างแรงจูงใจและการยอมรับ

๕.๔ ความร่วมมือจากชุมชนและผู้ปกครองในการจัดหาวัสดุเหลือใช้และให้กำลังใจนักเรียน ซึ่งช่วยสร้างเครือข่ายสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

๕.๕ การออกแบบกิจกรรมอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบูรณาการความรู้ทางทัศนศิลป์และนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร และมุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียนอย่างครบถ้วน

๕.๖ การประเมินผลและการสะท้อนผลอย่างต่อเนื่องทั้งจากครูและนักเรียน เพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้และผลงานให้มีคุณภาพสูงขึ้นและเกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืนในระยะยาว

๖. บทเรียนที่ได้รับ

การบูรณาการศิลปะกับสิ่งแวดล้อม

การนำวัสดุเหลือใช้มาใช้ในกิจกรรมศิลปะและนาฏศิลป์ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ควบคู่กับการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑ การเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ เมื่อนักเรียนได้ทำจริงตั้งแต่การรวบรวมวัสดุ ออกแบบ และสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้เกิดความรับผิดชอบและภูมิใจในผลงานของตนเอง

๖.๒ พัฒนาทักษะจากเทคนิคใหม่ การตัดคลี่กระป๋องและวาดลายบนบนแผ่นโลหะ เป็นทักษะใหม่ที่นักเรียนเรียนรู้ได้รวดเร็ว และสร้างชิ้นงานที่มีความสวยงามและเอกลักษณ์

๖.๓ การประเมินร่วมและเปิดรับความคิดเห็น การประเมินโดยครู นักเรียน และชุมชน ช่วยให้สามารถพัฒนาคุณภาพของผลงานและกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖.๔ พลังความร่วมมือของทุกฝ่าย ความสำเร็จของนวัตกรรมนี้เกิดจากความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน ผู้บริหาร และชุมชน ซึ่งเป็นต้นทุนทางสังคมที่สามารถต่อยอดสู่กิจกรรมอื่น ๆ ได้ในอนาคต

๗. การเผยแพร่ผลงานและการยอมรับ

ผลงานนวัตกรรม “การสร้างเครื่องประดับนาฏศิลป์ไทยจากวัสดุเหลือใช้” ได้รับการเผยแพร่ผ่านเพจ Facebook ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนคลองฉนวนวิทยา เพื่อเผยแพร่แนวคิด ผลงาน และกระบวนการดำเนินงานให้ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง

จากผลการดำเนินงานดังกล่าว ผลงานได้รับความสนใจและการยอมรับจากผู้บริหาร ครู นักเรียน และชุมชนในพื้นที่เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาต่อยอดสู่งานวิชาการ โดยมีแผนจัดทำเป็นโครงการเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ ๗๓ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ประเภทการประกวดโครงการอาชีพ ระดับชั้น ม.๑-ม.๓

นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มขยายผลผลงานเข้าสู่กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สภานาฏศิลป์) ในรายการแข่งขันนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ โดยใช้งานเครื่องประดับที่นักเรียนออกแบบและสร้างสรรค์จากวัสดุเหลือใช้ในการแสดงจริง

๘. เงื่อนไขความสำเร็จ

๘.๑ การวางแผนการสอนที่ชัดเจนและสอดคล้องหลักสูตร เป็นปัจจัยสำคัญในการบูรณาการความรู้จากหลายสาระ และเชื่อมโยงสู่การสร้างผลงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๒ การมีส่วนร่วมของนักเรียนในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเก็บวัสดุ ออกแบบ สร้างสรรค์ จนถึงการใช้งานจริง ช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบ ความภูมิใจ และแรงจูงใจในการเรียนรู้

๘.๓ วัสดุเหลือใช้ต้องปลอดภัยและเตรียมอย่างเหมาะสม เพื่อให้ใช้งานได้จริงโดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือปัญหาด้านสุขอนามัย

๘.๔ ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน ช่วยสนับสนุนวัสดุเหลือใช้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะ

๘.๕ การประเมินและสะท้อนผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน เมื่อมีการนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่น